

E. KOVÁCS GYULA

MILTON TANULÁSA KÖZBEN

SZEREPEM MARGÓJÁRÓL

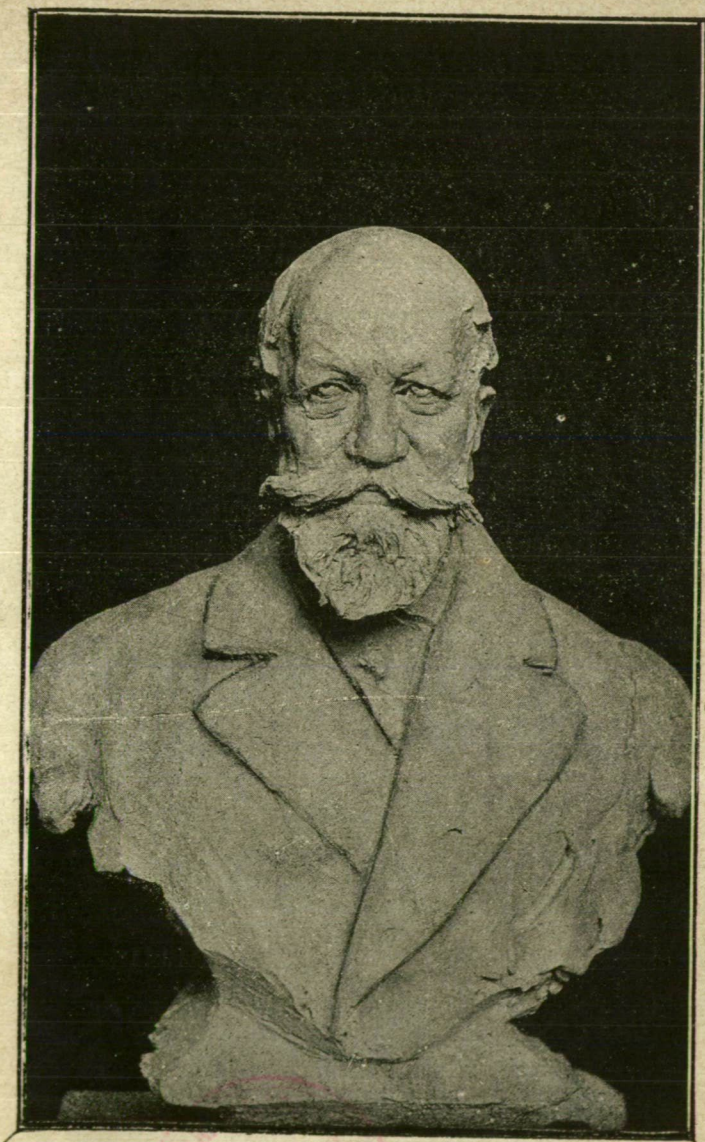

A népszabadság evangélioma —
Ekkép nevezted Milton műveit.
S én, drámáidra írnám címül ezt;
De legkivált szép Miltonod fölé.
Lángszellemed bármint tündérkedik,
Az ősi szittyá hév, szín kiragyog
Lelkes beszédid mindenik során.
S én, megbocsáss, hévvel kiáltozom,
Hiába minden, nem az angol ez,
De a mi édes magyar Miltonunk!
Mi halhatatlan, drága Jókaink!!

* * *

E fenkölt eszmék csillagtábora,
E hő érzelmek langyos tengere,
Ez a végetlent átszágülődozó
Szeplőtlen szárnyú fényes képzelet;
Ez a félholtat megneveltető
Lelkünk átjáró íz, zamat, kedély;
Ez a szemet, szívet kápráztató
Színekkel játszás, színben dúskodás,
Mind azt kiáltja, fönnen hirdeti:
Hiába minden, nem az angol ez,
De a mi édes, magyar Miltonunk,
Ez ihlett Szkáld, az égő lelkű bárd —
Mi testünk, vérünk, lelkünk — Jókaink!!

MAISON
NATIONAL
MONTAIGNE